

Ing. Luděk M a d ě r a, tř. 2. května 4098, 760 01 Zlín

Městské informační a turistické středisko Magistrátu města Zlína

Náměstí Míru 12

761 40 Zlín

Ve Zlíně dne 31. března 2008

Odvolání proti rozhodnutí č. j. S00JP00EKK8A ze dne 11. března 2008

Dne 25. února 2008 jsem se v souladu se zákonem č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o svobodném přístupu k informacím**“) obrátil na Město Zlín jakožto na povinný subjekt dle tohoto zákona. Dne 18. 3. 2008 jsem obdržel výše uvedené rozhodnutí, kterým bylo mé žádosti částečně nevyhověno.

Předmětem mé žádosti bylo poskytnutí informace o tom, jaké mimořádné odměny dostal v letech 2000 až 2008 vedoucí oddělení informačních systémů a za co byly tyto odměny uděleny. Rozsah neposkytnuté informace se týkal informace o přesné výši vyplacených odměn.

Proti tomuto rozhodnutí **podávám v zákonné lhůtě odvolání**, které odůvodňuji následujícím způsobem:

Důvodem odmítnutí poskytnutí těchto informací byl údajný rozpor se zákonem č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů. Povinný subjekt přitom argumentoval poukazem na fakt, že finanční částka, kterou zaměstnanec obdrží při výplatě odměny za práci, se stává součástí jeho soukromého majetku a její výše je proto osobním údajem, který může zaměstnavatel zveřejnit pouze se souhlasem zaměstnance.

Tato argumentace však **nemá oporu v zákoně** a postup povinného subjektu je tedy **nezákonný**. Byť se tuto skutečnost snaží povinný subjekt popřít, na výše uvedený případ je nutné aplikovat § 8b zákona o svobodném přístupu k informacím, neboť uvedený zaměstnanec je příjemcem veřejných prostředků. Tato skutečnost s ohledem na znění zákona jednoznačně převáží zaměstnancovo právo na ochranu jeho soukromí. O příjemci veřejných

prostředků musí povinný subjekt poskytnout zákonem předvídané informace **vždy**, bez ohledu na to, že se vyplacená částka „*stala součástí jeho soukromého majetku*“. Jediné výjimky z tohoto pravidla stanoví odstavec druhý, žádná z nich se však tohoto případu nedotýká.

Obdobný případ již rozhodoval Krajský soud v Ostravě ve věci vedené pod sp. zn. 22 Ca 248/2000:

V tomto podobném sporu povinný subjekt své zamítavé stanovisko hájil ustanovením § 60 zákoníku práce, které zaměstnavateli zakazuje poskytovat informace o zaměstnancích bez jejich souhlasu, dále ustanovením § 8 zákona o svobodném přístupu k informacím (ustanovení § 8 zákona o svobodném přístupu k informacím bylo zrušeno zákonem č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů), které zakazovalo poskytovat údaje o osobnosti fyzické osoby, pokud nestanoví zvláštní zákon jinak nebo dotčená osoba nesouhlasí, a dále ustanovením čl. 10 odst. 1 a 3 Listiny základních práv a svobod ve spojení s § 3 odst. 1 občanského zákoníku, které zaručuje ochranu osobnosti.

Soud všechny výše uvedené argumenty pro neposkytnutí informací žalobkyni **odmítl**, a to z důvodů níže uvedených. Povinný subjekt tak byl povinen požadované informace poskytnout.

Z rozhodnutí vyplývá, že povinné subjekty nemohou odpírat poskytnutí informací, které se třeba jen vzdáleně či zprostředkovaně dotýkají jejich zaměstnanců s odkazem na nutnost ochrany soukromí zaměstnanců. K odeprání poskytnutí informací je nutno přikročit pouze v případech, že se požadované informace skutečně týkají soukromí zaměstnanců. V daném případě pak bylo rozhodnuto, že informace, které konkretizují pracovní úkol zaměstnance se zdůvodněním jeho mimořádnosti či zvláštní významnosti a **informace o stanovení výše mimořádných odměn není možno odepřít s poukazem na zákonná ustanovení chránící soukromí zaměstnanců.**

Z uvedených důvodů proto **tímto podávám odvolání** proti výše uvedenému rozhodnutí o částečném nevyhovění ve smyslu § 16 zákona o svobodném přístupu k informacím a žádám, aby nadřízený orgán v zákonné lhůtě 15 dnů ode dne předložení toto rozhodnutí **zrušil pro nezákonnost** a vrátil povinnému subjektu věc k novému projednání.

.....

Ing. Luděk Maděra